

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 8. studenoga 2015. [Multimedia]

Siromašna udovica - učiteljica živog evanđelja

Draga braćo i sestre, dobar vam bio ovaj suncem okupan dan!

Ulomak Evanđelja ove nedjelje sastoji se od dva dijela: u prvom se opisuje kakvi Kristovi sljedbenici ne smiju biti, a u drugom nam se predlaže ideal i uzor kršćanina.

Krenimo od ovog prvog: što ne smijemo činiti. U prvom dijelu Isus pismoznancima i učiteljima zakona spočitava tri nedostatka koja se očituju u njihovom načinu života: to su oholost, pohlepa i licemjerje. Oni – kaže Isus - "vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama" (Mk 12, 38-39). Ali se pod tim tako svečanim prividom skrivaju laž i nepravda. Dok se tako šepire u javnosti, koriste svoju vlast da "proždiru kuće udovica" (usp. r. 40), koje se, uz siročad i strance, smatralo najranjivijim i najnezaštićenijim osobama. Na kraju, pismoznancima spočitava "duge molitve" u javnosti (usp. r. 40). I danas postoji opasnost zauzimanja tih stavova. To se primjerice događa kada se odvaja molitvu od pravednosti, jer ne može se štovati Boga i činiti našao siromasima. Ili pak kada se kaže da se ljubi Boga a namjesto toga u prvi plan se stavlja vlastito častohleplje, vlastiti probitak.

U tome duhu je drugi dio Evanđelja. Prizor je smješten u jeruzalemski hram, točnije na mjesto gdje je narod bacao novac kao svoj prilog. Mnogo je bogataša davalo mnogo novca, a jedna siromašna žena, udovica u hramsku je riznicu ubacila tek dva novčića. Isus pomno promatra tu ženu i skreće učenicima pozornost na jasni kontrast toga prizora. Bogati su, uz veliku razmetljivost, davali od svog suviška, dok je udovica, diskretno i ponizno, dala "sve što je imala, sav svoj žitak" (r. 44); zato je ona – kaže Isus – dala više od svih. Zbog svojeg krajnjeg siromaštva, mogla je dati za hram samo jedan novčić, a drugi zadržati za sebe. No ona ne želi polovično postupati prema Bogu i lišava se svega. U svojem je siromaštvu shvatila da tko ima Boga ima sve; osjeća da je on potpuno ljubi te i ona njega potpuno ljubi. Kako nam je samo lijep primjer dala ta starica!

Isus i nama danas govori da mjerilo po kojem treba suditi nije količina, već punina. Postoji razlika između količine i punine. Možeš imati mnogo novca, a biti prazan: nema punine u tvome srcu. Razmišljajte, u ovome tjednu, na razliku između količine i punine. To nije pitanje novčanika, već srca. Postoji razlika između novčanika i srca... Postoje srčane bolesti od kojih se srce spušta u

novčanik... A to nije dobro! Ljubiti Boga "svim srcem" znači pouzdati se u njega, u njegovu providnost i služiti mu u najsiromašnijoj braći ne očekujući ništa zauzvrat.

Dopustite mi da vam ispričam jednu anegdotu koja se dogodila u mojoj bivšoj biskupiji. Za stolom je bila majka s troje male djece. Otac je bio na poslu. Za ručak je bio bečki odrezak... Netko je pokucao na vrata i jedan od dječaka – mališana starih 5, 6, i 7 godina – došao je reći mami: "Mama, tu je prosjak koji traži jesti". A mama, dobra kršćanka, upita ih: "Što ćemo učiniti?" – "Dajmo mu jesti", odgovoriše. – "Dobro", reče nama te uze vilicu i nož i prereže popola svaki od odrezaka. "A ne tako, mama! Uzmi iz hladnjaka", požališe se djeca, a ona će im: "Ne, napraviti ćemo tri sendviča". I djeca su naučila da se prava ljubav ne sastoji u tome da se daje od suviška, već od onoga što je nužno. Siguran sam da su toga popodneva ostala malo gladna... Ali tako to ide!

Pred potrebom bližnjega, pozvani smo lišiti se – poput te djece koja su se odrekla polovice odreska – nečega što nam je nužno, a ne samo suviška; pozvani smo izdvojiti vrijeme koje trebamo, ne samo od onoga što imamo na pretek; pozvani smo dati odmah i bespridržno neki svoj talent, a ne tek nakon što smo ga koristili za svoje vlastite ili grupne ciljeve.

Molimo Gospodina da nas primi u školu te siromašne žene, koju je Isus, pred zbunjenim učenicima, postavio kao primjer i učiteljicu živog evanđelja. Po zagovoru Marije, siromašne žene koja je dala sav svoj život Bogu za nas, molimo dar srca siromašna, ali bogata radosnom i besplatnom velikodušnošću.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, znam da su mnogi od vas uznemireni vijestima koje su kružile posljednjih dana a vezane su uz povjerljive dokumente Svete Stolice koji su otuđeni i objavljeni.

Zato vam želim prije svega reći da je krađa tih dokumenata krivično djelo. To je čin koji zaslužuje osudu i nije ni od kakve pomoći. Ja osobno sam zatražio da se to prouči i ja i moji suradnici smo bili dobro upoznati s tim dokumentima. Već su bile poduzete i mjere koje su počele davati plodove, od kojih su neki i vidljivi.

Ali želim vam isto tako reći da me taj žalosni događaj nipošto neće odvratiti od rada na reformi koju provodim zajedno s mojim suradnicima i uz potporu svih vas. Da, uz potporu čitave Crkve, jer se Crkva obnavlja molitvom i svakodnevnom svetošću svakog krštenika.

Zato vam zahvaljujem i molim vas da nastavite moliti za Papu i Crkvu i ne dajte se uznemiriti već idite naprijed s povjerenjem i nadom.

* * *

U Italiji se danas obilježava Dan zahvalnosti koji ove godine ima za temu "Tlo - opće dobro".

Pridružujem se željama biskupâ da svi djeluju kao odgovorni upravitelji dragocjenog zajedničkog dobra koje je zemlja, čiji su plodovi namijenjeni svima. Izražavam svoju zahvalnu blizinu zemljoradnicima i potičem da se zemlju obrađuje tako da se sačuva njezinu plodnost kako bi bilo hrane za sve, kako današnje tako i buduće naraštaje. U tome kontekstu se u Rimu održava Biskupijski dan za očuvanje stvorenog svijeta koji je ove godine obogaćen "Povorkom za zemlju".

[...]

Pozdravljam predstavnike Reda propovjednikâ – dominikance - koji su jučer započeli proslavu 800. obljetnice utemeljenja. Neka vas Gospodin obaspe mnogim blagoslovima u toj prigodi. Hvala vam puno za sve što činite u Crkvi i za Crkvu!

I svima želim ugodnu nedjelju. I ne zaboravite moliti za mene! Dobar tek i do viđenja!